

BÓCSI KRISZTIÁN

Diósgyőri hétköznapiak

Az Északi-középhegység földrajzi adottságai tették lehetővé a mai Borsod-Abaúj-Zemplén, illetve Heves megye területén kialakuló és a 18. század végétől jelentős fejlődésnek induló nehézipar működését. A majd három évszázados „sikertörténet” a 21. század végére lezártnak, befejezettnek tűnik. Az itt látható képsorozat ezen folyamat végóráiba ad bepillantást.

A nehézipar szinte egyenletesen élte itt virágkorát egészen az 1920-as területvesztésekig. Azután a második világháború után, az akkori politikai irányításnak köszönhetően újabb fellendülésbe kezdett, de az 1989-es rendszerváltás után gyors hanyatlás következett be.

Az itt élő, sok esetben idetelepített „emberanyag” is formálódott a helyi nehézipar sorsának alakulásával. Az évszázadok alatt létrejött helyi munkásosztály sajátos, rá jellemző kultúrával rendelkezett. Mindennapi tevékenységük alapvetően meghatározta életmódjukat.

A szocialista rendszer propagandájában megbecsülésük igen magas szintű volt. A rendszerváltás után viszont hirtelen és radikális törés következett be. Több tízezer veszítették el munkahelyüket, megélhetésüket és önbecsülésüket.

A tájat, illetve a munkásság környezetét meghatározó ipari létesítmények a fölöslegessé válás, a kihasználatlanság miatt, illetve az új vállalkozások útjában állva szintén pusztulásra ítéltetnek.

A fotók több helyszínen, több időpontban készültek 2003 során. A munkáséletmód vagy a nehézipar antropológiai vizsgálatával kapcsolatban csak felületes ismereteim vannak, ezért az anyag egy eltűnt életmód illusztrációjaként született.

KRISZTIÁN BÓCSI

Weekdays in Diósgyőr

This photo-essay is about the weekdays of the workers from Diósgyőr, a town which was once one of the main centres of Hungarian heavy industry.

Tabula
2006 9 (2):286.

286